

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus consummata omnia testatur arti. & hom. LI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Sitis Christi
spiritualis
qua.

sto, quam innuit hoc verbo, alia quoque sitis, aliudq; desiderium, amor videlicet salutis nostrae. Sitiebat nostram salutem, & ideo sitiebat quoque in nobis puritatem, charitatem, innocentiam & virtutem. Sitis Christi erat, vt nos sitiremus bona spiritualia, caducis contemptis. Sitis eius erat, vt nos sitiremus fontem viuum caelestis gratiae. Hæc sitis vehementer illum torquebat. Heu bone Iesu tu de siti clamas, de cruce files: coronam spineam sustines, & omnium vulnerum tuorum obliuisceris, & sitim solam conquereris. Quantum cruciat te bone Iesu nostrae salutis desiderium. Iudæi & gentiles tuum sitiunt sanguinem, te occidendo: tu eorum sitis salutem, pro eis moriendo. Quid ergo aliud dicis, cum dicis. Sitio, quam si diceres, Plus me animarum vestrarum tenet salus, quam corporis mei cruciatus? Magis opto salutem vestram, quam meam, sanitatem. Infirmus sum, sed propter vos: crucifixus sum, sed propter vos: toto sum corpore vulneratus, sed propter vos: sitio, sed propter vos: nec solum propter vos, sed sitio etiam, hoc est, desiderio crucior, amore æstuo, vt obtineam vos. Misereamini vestri, misereamini etiam mei, vt in hac parte sitim meam temperetis atque dolorem, hoc autem fiet, si vocem meam audieritis, neque obduraueritis corda vestra. Tollite igitur iugum meum super vos. & discite à me, quia mitis sum & humilis corde. Viuite innocenter, & frum meam refocillabit.

Sitim Christi
quomodo
refocillare
debeamus.
Psalm. 49.
Matth. 11.

Siti sua quanam Christus suos mysticè docuerit.

Gulae tenta-
tiones quo-
modo vin-
cenda.
Thren 3.

Quotiescunq; te gula tentat, quotiescunq; abstinentia videtur onerosa, quandocunq; ieiunium grauat, aut si quando cibus videtur conditus recordare (quomodo scriptum est) ab sinthij & fellis, recole quomodo redemptor, tui causa sitiens, aceto & felle sit potatus. Certè si quis hanc Christi escam potumq; meditatatus fuerit, parum de cibo deliciarior cogitabit. Quomodo enim non merito est erubescendum, vt Domino ac rege nostro esuriente ac sitiente, nec aliud præter sal acetumq; gustante, nos communes cibos fastidiamus, deliciariora suspiremus? Num æquum est, ipso esuriente, nos inebriari: ipso plorante nos ridere? Heu quam manifeste probat nos vita nostra, non esse regis huius milites, qui in cruce pro nobis esuriens sitiensq; pendit. Hi enim soli eius sunt milites, qui carnem suam crucifigunt cum concupiscentijs suis. De horum abstinentia, paupertate, afflictioneq;, multa in libris legimus, ab operibus autem nostris omnia longè absunt. Iterum discamus hic sitire salutem animarum, Dei gloriam ac beneplacitum, iustitiam quoque, & pro his nulli parcere labori. Tertio, si Christus animarum nostrarum sitit ad eam salutem, quomodo nos eandem debemus paruipendere? Optime autem fecerimus, si bene sancteq; vixerimus. Tunc enim tanquam nectar preciosissimum Christo offerimus sitienti ad bibendum. Admonemur etiam gustus oblectamenta non querere, sed vbicunq; possumus, euitare, & paucis esse contenti, vilibusq; gaudere escis, & vt appetitum nostrum excitet fames, non sapor.

Milites Christi
qui soli
sint.
Galat. 5.
Sitis spiri-
tualis cui-
bet necessa-
ria qua.
Nectar præ-
ciosiss. quis
Christo siti-
enti offerat.
Gustus oble-
ctamenta ef-
se euitanda.

IESVS CONSUMMATA OMNIA TESTATUR.

Articulus LI.

Ioan. 19.

CUM ergo accepisset acetum Iesus, dixit: Consummatum est.

HOMI.

HOMILIA LI.

IN superioribus verbis nobis significatum est, Dominum Iesum Christum fellis atque aceti potatum amaritudine: quæ cum gustasset, dixisse hic fertur: *Consummatum est*, significans nimirum omnem illam passionum amaritudinem, quam pro nobis gustauerat patiendò, nunc finem accipere: expletum esse quicquid Pater illi iniunxerat, consummataque omnia, & nihil ultra restare, quam ut patri tradat moriens spiritum. O quam laudabile hoc verbum, & quanto preconio dignum, & quam salutiferum nobis. Quæcunque scripserant Prophetæ, quæ figuræ præfigerant, quæ iniunxerat denique Pater: postremo, quæcunque nostræ erant redemptioni necessaria, Iesus obedientissimè consummauit. Non est dubium, cum hæc verba Iesus diceret, quin corde fuerit vulneratus, ut potè in summam cogens eas, quas redimendo nos, pro nobis exantlauerat, pœnas. Quamuis autem naturale sit cuius homini, dum recolit ea quæ patiendò superauit, propterea quod transierunt, gaudere, non tamen absque gemitu recoluntur quæ tristia sunt, licet finem habeant. Veruntamen hic, licet Christus omnia diceret consummata, non intelliguntur tamen ita consummata, ut iam patiendum nihil aliud restet, quia restabat adhuc amarissima mors. Vnde haudquaquam à pœnis omnibus liber fuit Christus dum hæc diceret: sed ex ijs quæ fuerat passus, non poterat non imaginari eam, quæ iam instabat, pœnam amarissimæ mortis. Non igitur erat absque dolore, dum diceret: *Consummatum est*. Cogitabat enim tunc de instante morte multò omnium maximè acerba. Quando igitur Christus ad Patrem dixit, *Consummatum est*, pro eo fuit, atque dixisset: Pater omnipotens, quæ scripta erant de me, perfeci omnia. Quicquid iniunxisti mihi, consummatum est: hoc vnum restat, mori & ad te redire.

Opera nostra cuncta quomodo perficienda, atque ad quemnam scopum destinanda sint.

Discamus longanimitatem tam in agendis bonis, quam patiendis aduersis seruare ac perseuerantiam, ne exercitij laboris uel nostri pereat fructus. Aliud est quod hic discitur, studia nostra atque opera pariter omnia, quomodo propter Dei amorem incipienda agendaque sunt, ita in eius laudem esse refundenda. Verbi gratia, ut nihil tibi ascribas, nil tibi vendices, nil tibi referues, in nulla re te ipsum quæras, sed intentio, scopus, destinatio atque finis omnium sit tibi Deus. Tertio discamus, omnia opera nostra Deo in vnione operum Christi offerre. Verbi gratia, si comedis, in vnione charitatis atque humilitatis Christi, qua dignatus hac humana refocillatione propter nos in terris uti, accedas ad cibum. Hoc modo facias in singulis necessarijs atque commodis, quibus corpori seruitur. Si vis orare, id facias in vnione illius deuotionis feruentissimæ, qua Christus orauit Patrem. Si item misericordiæ vis opus cuiquam exhibere, hoc ipsum facito in vnione misericordiæ Christi, qua egentibus miserisque mirum in modum pronus est misereri, subuenire ac parcere. Qui opera sua hoc modo omnia in Deum dirigeret, atque Christo offerret, valde ea nobilia redderet, & Christo eadem faceret, atque alias forent, acceptiora. Quarto hic discendum est, ita nobis esse viuendum, ut in vltima hora vitæ nostræ securi atque cum gaudio conscientia dicere possimus: *Quomodo cuique viuendum sit.*